

O Dráčikovi Integráčikovi

DRÁČIK INTEGRÁČIK a DRAK TRAK

Matúš Bucher

Kde bolo tam bolo, v Sabi kráľovstve žil Dráčik Integráčik. Bol milý a ešte aj veľmi dôležitý, lebo spájal ľudí – zdraví sa priatelia s chorými, bohatí s chudobnými. Vôbec sa nehádali a ani nebili. Ale čo by to bol za draka, keby nemal nepriateľa. Ten nepriateľ sa volal Drak Trak. Žil v neznámej čiernej jaskyni, v hustom Sabi bryndzovom lese. Keďže tam boli všetky stromy pokryté bryndzou, akoby snehom, nebolo tam vôbec vidno. Zlý Drak Trak tam zostrojoval svoje diabolské plány, ako ovládnuť Sabi kráľovstvo pýchou, hádkami aj nenávistou. Ale zakaždým, keď sa o to pokúšal, zabránil mu v tom Dráčik Integráčik.

Jedného krásneho dňa si Drak Trak vymýšľal ďalší plán, ako ovládnuť kráľovstvo kráľa Mlieka. „Tentokrát musím použiť niečo, čo som nepoužil nikdy predtým,“ hútal drak. „Nejakú novú zbraň. Áno! A bude to ...“ Na túto odpoveď nevedel odpovedať. Prešli dlhé týždne a Drak Trak novú zbraň nenašiel. Až v jeden deň, keď to už chcel vzdať zbadal, ako cez les putujú škriatkovia. Drak si všimol, že jeden z nich drží v ruke nejakú malú vecičku. Keď zistil čo to je, dodalo mu to nádej na dobytie Sabi kráľovstva. Našiel v škriatkovej ruke tú novú zbraň. Nebol to meč, ani super odolný štit. Bolo to Sabi „zamieniatko“. Trpaslíci ho používali na zámene, keď niekto chcel vyzeráť ako druhý a naopak. Drak Trak si pomyslel, že by si zamениl telo s Dráčikom Integráčikom a tak by vošiel do Sabi hradu. Rýchlo pribehol ku škriatkom a kúpil Sabi „zamieniatko“ za päť sabinákov.

Na druhý deň po polnoci vošiel Drak Trak do izby Dráčika Integráčika. Položil „zamieniatko“ na dlážku a rýchlo si zamенил podobu s Integráčikom. Dráčika priniesol do čiernej jaskyne v hustom Sabi bryndzovom lese a vošiel do posteľ.

Na druhý deň ráno Drak Trak v tele Dráčika Integráčika pribehol ku kráľovi, že vraj zistil, kde sídli Drak Trak (vtedy Dráčik Integráčik). Kráľ Mlieko zvolal vojsko, ktoré zamierilo k čiernej jaskyni. Kráľ Mlieko sa tešil, že zlý drak skončí vo väzení. Netušil však, že ich Trak podvieadol a v Integráčikovom tele sa zbaví dobra. Dráčik Integráčik ešte spal a nevedel, že vyzerá ako Drak Trak. O pár minút už bolo vojsko pri veľkej Sabi priepasti. V tej istej chvíli sa na Sabi hrade Sabi princezná Kyslá Smotana potkla o Sabi „zamieniatko“ a nohou ho omylem vyplala, takže zas bol Drak Trak vo svojej koži a Dráčik Integráčik zas vo svojej. Keďže bol Drak Trak znova sám sebou, mal moc rozhádať ľudí. Tak sa vojací, ktorí ho niesli začali hádať, draka pustili a on spadol do veľkej Sabi priepasti. Neskôr, keď sa všetci spomätili, bolo Sabi kráľovstvo ako má byť. A Drak Trak? Ten sa možno snaží vyšplhať z priepasti, alebo znova húta nad svojimi diabolskými plánmi.

SMUTNÝ DRÁČIK INTEGRÁČIK

Lilla Mahelová

Kde bolo tam bolo, bolo raz jedno obyčajné Sabi kráľovstvo. Vlastne nebolo tak veľmi obyčajné, pretože sa tam jedného dňa pristáhol Dráčik Integráčik. Veľký a ctihoný kráľ Mlieko s tým súhlasil, ale neskôr zmienil názor, pretože Integráčik sa po určitom čase začal k obyvateľom Sabi kráľovstva správať zle. Nikto nezistil prečo, pretože dráčik jedného dňa zo Sabi kráľovstva odišiel. Ale nie ďaleko, len do vtedajšej dedinky, vlastne to nie je ani dedinka, ale jaskyňa. Celým menom je to Jogurtová Sabinová jaskyňa.

Odvtedy prešlo veľa rokov a v kráľovstve sa toho veľa zmienilo, ale nikto nezabudol na dráčika Integráčika. Jedného dňa sa preto kráľovná rozhodla, že v kráľovstve sa zlé vzťahy musia urovnati.

„Vyberieme sa do Jogurtovej jaskyne navštíviť dráčika Integráčiku,“ poviedala kráľovná.

„Ale to je hlúpost,“ ohradil sa šašo biely jogurt. „Ved’ nás ten Drak-Integrák zožerie.“

„Nehovor o ňom v zlom,“ napomenal ho kráľ Mlieko, „musíme najprv zistiť prečo sa na nás hnevá.“

A tak sa vybrali sabi-autom do jaskyne, kde býval Integráčik. Vybral sa aj šašo, aj keď si myslel, že ho dráčik zje. Keď prišli k jaskynke, všetci sa triasli ako osiky, lebo sa báli ako to dopadne. Kráľ podišiel k jaskynke ako prvý. Zaklopal na hrubý sivý kameň. Ozval sa buchot a onedlho sa zjavil obrovský drak.

„Čo chcete!“ zreval hromovým hlasom. Všetci stáli na mieste ako omámení. Prvá sa spomätala kráľovná. „My sme sa t'a len chceli opýtať, prečo si smutný a prečo si odišiel zo Sabi kráľovstva,“ začala debatu kráľovná. Drak otvoril papuľu a už už vyzeralo, že ju drak spáli svojimi plameňmi. Ale namiesto toho z nej vyšiel dlhý ston. Po stone nastalo ticho. Drak znova otvoril papuľu a začal rozprávať: „No ja, Dráčik Integráčik som smutný a nešťastný preto, lebo si myslím, že vôbec nie som medzi deťmi obľúbený.“

„Ako ti to napadlo!“ skríkol kráľ Mlieko.

„Lebo keď idú deti s rodičmi na nákup do obchodu, tak si vyberú radšej bračekov Duetkov alebo niečo iné od Sabi.

„Mo...mo...možnože viem ako ti pomôcť,“ ozval sa šašo. „Aj ja som obyčajný, ale mám dobrú chut’, možnože ti len niečo chýba. Nejaká prísada.“

„No šašo, to je dobrý nápad,“ pochválil ho kráľ. „Ale aká? Čo tak mlieko? Nie, to už tam je. A čo tak smotana? Nie aj tá už tam je.“

Prešla dlhá doba, ale nakoniec sa Kuchár Haluškový a Pekár Tiramisu zhodli na tom, že v ňom chýba tvaroh. Ochutnali nového Integráčika a zrazu bola na svete nová a lepšia sabipochúťka. Integráčik bol šťastný, lebo od toho času si ho deti kupovali s úsmievom na tvári. Vrátil sa do Sabi kráľovstva a slúbil, že sa ku všetkým obyvateľom bude správať slušne.

AKO SA DRAK INTEGRÁK ZMENÍ NA DRÁČIKA INTEGRÁČIKA

Matúš Vysoký

Bol pěkný slnečný deň, a tak sa kráľ Mliecko rozhodol, že s družinou veleniteľa Tatarku pôjde na poľovačku do ďalekých krajov jeho kráľovstva. Hovorilo sa, že tam sú tie najlepšie a najchutnejšie zvěry. Hneď sa tam vybrali. Poľovali skoro celý deň, keď sa zrazu oblaky zatiahli. Začalo pršať. Vtedy veleniteľ Tatarka poviedal, že v skale vidí veľkú jaskynnú dieru. Keď k nej prišli bližšie, všimli si, že jaskyňa siaha ďaleko do zeme. Rozhodli sa, že pôjdu až na jej koniec, či tam nenájdú niečo zaujímavé. Išli dlho do jaskynných hlbín, keď tu vidia tieň niečoho veľkého. Až potom zistili, že je to Drak Integrák. Nezmohli sa ani na krok. Za chvíľu si ich však Drak Integrák všimol. Nebol zlý, ale keď si ich zbadal zlakol sa, že mu chcú jeho jaskyňu zobrať. Začal s nimi bojovať na život a na smrť. Bojovali tri noci a tri dni, až nakoniec ostal už len kráľ. Vzdal sa, veda aj tak by prehral. Vysvetlil, že mu nechceli zobrať jeho jaskyňu, a že sa tam prišli len skryť pred búrkou. Drakovi Integrákovi prišlo túto toho čo vykonal a preto sa s kráľom dohodol, že s ním pôjde do jeho kráľovského mestiečka Sabinov, kde mu bude pomáhať a rozširovať dobro za to, že zbytočne zabil jeho družinu vojakov.

Ubehli roky a draka Integráka za jeho dobro začali ľudia prezývať Dráčik Integráčik. Stal sa z neho dobrý drak, ktorý bol verný svojmu pánovi.

DRÁČIK INTEGRÁČIK

Simona Jacková

Bol raz jeden drak. Meno, vám už nepoviem, lebo jeho meno nepoznal nik. Mal však veľmi zlú povest: kradol, strašil, unášal, ... Tento krát sa rozhodol, že navštívi aj kráľovstvo SABI. Tam sa prvý raz rozplakal. Ale o tom neskôr. Do kráľovstva sa vybral preto, lebo si zaumielenil, že ukradne všetky kráľovské klenoty. Už už otváral truhlicu, keď do komnaty vošiel sluha **Jogurt Jahodový**. Ten ho odviedol až pred samotného kráľa. A začal sa výsluch: „Ako dlho kradneš?“ opýtal sa ho kráľ. „Už tri sibi roky.“ Odvetil smutne drak. „A prečo vlastne kradneš?“ opýtala sa kráľova žena. „No bolo to takto,“ začal drak potláčajúc slzy, „narodil som sa ako posledné dieťa draka Všetkobraka. Všetci si zo mňa uťahovali, že som bojazlivec a stále kazím zábavu. Áno, bol som ním. Vždy, keď sme niečo kradli, bál som sa, aby nás neprichytili. Keď som vyrástol, chcel som im ukázať, že ja nie som až taký bojazlivý a začal som kradnúť.“ Keď dopovedal, už nevládal potlačiť slzy a pred všetkými sa rozplakal. **Kráľ Mlieko** sa nad ním zľutoval a riekoł: „Dva sibi dni ostaneš v kráľovstve a budeš pomáhať všade tam, kde to bude potrebné, potom sa uvidí.“

Tak drak zistil, že nie je hrdinom vtedy, keď kradne a podvádza, ale vtedy, keď vie byť nápomocný. V kráľovstve napokon zostal a všetkým občanom slúžil až mu prischlo meno **DRÁČIK INTEGRÁČIK**.

PREČO SA DRÁČIK VOLÁ INTEGRÁČIK

Sára Lemesányiová

*„Integráčik, Integrák,
ja som strašný drak.
Nemajú ma radi,
mne to ale nevadí, . . .“*

- spieval si každý deň zlý drak Integrák. Býval vo veľkej jaskyni pod Sabi-mestom. V jaskyni bolo všetko z diamantu. Raz napadlo dvornej dámé menom **Stracciatella**, že by mohla jaskyňu navštíviť. Vybrala sa na prechádzku do podzemia. Keď vošla dnu, skoro osleplila. Svetlo z diamantového lustra sa odrazilo od príboru a mierilo priamo na klietku, na ktorej bol nápis: „Ak niečo vezmeš, skončíš tu!!“ **Stracciatella** sa zlakla a chcela utiecť. Keď sa otočila, ocitla sa rovno na hrudi draka. Prestrašená **Stracciatella** Integrákovovi ponúkla, že ak ju pustí, dovolí mu ísť k nim do Sabi-mesta. Drak neodolal a dámu pustil. Všetko svoje bohatstvo prestáhal do nového domu, v ktorom odvtedy býval so **Stracciatellou**. Bol jej verným pomocníkom a ochrancom. Tak sa zo zlého draka Integráka, stal dobrý a mierumilovný dráčik **Integráčik**.

